



هر نوع شادی که با احکام اسلامی تعارضی نداشته باشد مورد قبول است

یک استاد دانشگاه با اشاره به اینکه اسلام مغایرتی با شادی ندارد، گفت: شادی که به محرمات احکام اسلامی نینجامد اشکالی ندارد. مثلاً از زمان ائمه رسم بوده که شعرا شعر می خواندند و شادی می کردند.

یک استاد دانشگاه با اشاره به اینکه اسلام مغایرتی با شادی ندارد، گفت: شادی که به محرمات احکام اسلامی نینجامد اشکالی ندارند. مثلاً از زمان ائمه رسم بوده که شعرا شعر می خواندند و شادی می کردند.

حجت الاسلام رضا برنجکار در خصوص تعریف شادی در اسلام به خبرنگار مهر گفت: عید فطر مورد اجماع بین همه مسلمانان است و ربطی به شیعه و سنی ندارد. دوعید است که شیعه و سنی در هر دو اشتراک دارند یکی عید فطر است و دیگری عید قربان.

وی تصریح کرد: در عید هم شادی باید انجام داد. حال اینکه چرا باید شادی کنیم؟ از جهت اینکه ما موفق شدیم یکی از عبادات مهم خدا را انجام دهیم و هر روزی که انسان موفق شود که رضایت خدا را به دست بیاورد آن روز عید است.

استاد فلسفه دانشگاه باقر العلوم تأکید کرد: در بعضی روایت است که در هر روز که در آن گناه نشود آن روز عید است. این در حالیست که عید فطر و قربان هر دو جنبه برجسته ای دارند؛ به خصوص عید فطر. چون در این ماه 30 روز تمام روزه گرفته و توانسته ایم یک ماه خدا را عبادت کنیم و در میهانی خدا شرکت کنیم و استفاده کنیم.

برنجکار افزود: البته این عید است و باید شادی کنیم ولی نگفته اند که چه طور باید شادی کنیم؟ یا به چه قسمی شادی کنیم؟ یا با انجام چه کاری باید شادی کنیم؟

وی یادآور شد: مهم این است که شادیهای ما نباید با احکام اسلامی تعارضی داشته باشد. مثلاً در مساجد مراسم می گیریم و برنامه هایی اجرا می شود. حال شاید کسی جشن می گیرد و از موسیقی مطربی که مناسب لهو و لعب است و مغایر فتوای مراجع تقلید است استفاده می کند که جای اشکال است. یا در جشنی که محرم و نامحرم مراعات نشود این هم اشکال دارد. گفته نشده که ما در عید این کار را انجام دهیم یا آن کار را انجام ندهیم. باید توجه داشت که در جشن هرگونه شادی را می توان داشت مگر اینکه با سایر احکام اسلامی تعارض داشته باشد.

این استاد دانشگاه تصریح کرد: آن مصادیقی از شادی که به یکی از محرمات احکام اسلامی نینجامد اشکالی ندارند. مثلاً از زمان ائمه رسم بوده که شعرا شعر می خواندند و شادی می کردند که این خود نشان دهنده این است که اسلام مغایرتی با شادی ندارد.

برنجکار ادامه داد: هر نوع شادی که با احکام اسلامی تعارضی نداشته باشد مورد قبول است. اما اینکه در جشن مطابق احکام صرفاً چه کاری انجام شود به وضوح مشخص نشده است.

این استاد فلسفه در خصوص اینکه حدود و ثغور شادی در اسلام چیست تشریح کرد: حدود شادی محرمات اسلام است. یعنی شادی کردن اشکالی ندارد و بسیار هم خوب است؛ به خصوص در اعیاد و ایام الله در بعضی موارد و زمانهای خاص. اما باید توجه داشت که حد آن محرمات اسلام است.

وی تأکید کرد: مثلاً اگر مراسمی گرفته شود که به غیبت بیانجامد یا به دروغ گفتن و گناه و رعایت نکردن محرم و نامحرم ختم شود مورد قبول اسلام نیست. حد شادی غیبت، تهمت، دروغ، موسیقی حرام نه البته حلال، است و به طور کل حد شادی محرمات اسلامی است.

این استاد دانشگاه یادآور شد: در غیر این صورت، شادی در تمام اعیاد و جشنها با رعایت کردن حدود آن امری پسندیده است. برنجکار در پاسخ به اینکه آیا در مراسم شادی، شادی درونی بیشتر مد نظر است یا شادی همراه با افعالی که موجب شادی بیرونی و عمومی است؟ پاسخ داد: ممکن است در جایی شادی روحی یا رضایت درونی ارجح باشد در جایی دیگر ارجحیت نداشته باشد. مثلاً مواردی مثل صلۀ رحم بسیار در اسلام تأکید شده است و آثار عجیبی در مورد آن گفته شده است. حتی رد قضا و قدر و افزایش طول عمر و مسائلی از این قبیل که تأکید بیشتری بر آن شده است. کمک به دیگران و تعاون و کمک به برادران و خواهران نیازمند شاید بهتر از این باشد که مثلاً یک جعبه شیرینی پخش کنیم. اما هیچوقت نباید یک چیز نفی دیگر چیزها باشد.

وی افزود: هر کارخیری آثار خود را دارد. مثلاً در مراسمی که جوانان و نوجوانان شرکت می کنند و کارهایی انجام می گیرد جشنهای دینی برگزار می شود و جوایزی داده می شود و آثار متعلق به خود را دارد. چه بسا این مراسم در نوع خود فرهنگ سازی نیز می کند.

وی در پایان تشریح کرد: شاید یک کار خوب نسبت به کار خوب دیگری خوبتر باشد اما هیچکدام باعث نفی دیگری نمی شود و هر کار خوبی جایگاه و تاثیر خودش را دارد.